

ערש"ק פרשת כי תצא ה'תשפ"ו

ההצלה

גליין מיוחד להגברת המודעות אצל חסידי ברסלב
עם מידע ועובדות על המתרחש בין כותלי הכלא הצבאי ולשכות הגיוס

סיפורים מהשטח

14 מהנעשה והנשמע דבר יום ביומו - בכלא הצבאי, בבקו"ם, ובלשכות הגיוס

הראש השנה שלי עולה על הכל!

10 "רב שיח" עם משפיעי אנ"ש

דברים ברורים מזקני אנ"ש

6

על מה נחרדו זקני אנ"ש?!

3

מה נשתנה!?

רבים המה השואלים: על מה כל הרעש, הלא זה כבר רבות בשנים שחסידי ברסלב נוסעים במסי"נ על ראש השנה לעיר עוז לנו אומן יצ"ו, לקיים ציווי רביה"ק: "איש בל ייעדר", וכל השנים היו כאלו וכאלו שהסתבכו מול רשויות הצבא ובכל זאת הסתדרו לעילא ולעילא. מה זה ועל מה זה יצאו כל הרבנים פה אחד להיזהר ולהישמר, בשונה מכל השנים הקודמות?

שאלת חכם - חצי תשובה. כי אכן שונה לגמרי שנה זו, שנת תשפ"ה מכל מה שהיה עד עתה בכמה מישורים, כאשר תקראו בהרחבה בהמשך הגליון, אך במיוחד בשני דברים מהותיים:

א. הרוב אין מסודר מעמדם מול רשויות הצבא

אם בשנים עברו **רוב** הבחורים היה להם מעמד מסודר מול רשויות הצבא, הרי שבשנה זו - שנת תשפ"ה **רוב** הבחורים אין מסודר מעמדם מול רשויות הצבא.

שכן, עד שנת תשפ"ד, כל אחד שהיה לומד בישיבה או בכולל היה מסודר מטעם השלטונות ולא היה שום בעיה לנסוע לר"ה באומן.

בשנת תשפ"ד, למרות שפקע החוק הפוטר את בני הישיבות מלהתגייס, אבל רובם ככולם עדיין לא קיבלו זימון לבוא ולהתגייס ולכן גם לא היה בעיות מיוחדות לנסוע לאומן.

לעומת זאת השנה - שנת תשפ"ה: נשלחו כידוע זימונים לכל אלו שבין 16.5-ל-28, ולכן רוב הבחורים והאברכים אין מסודר מעמדם מול רשויות הצבא.

ב. קשה מאוד להשתחרר מידם

אם בשנים שעברו היו הרבה שהצליחו ע"י שיתוף פעולה להשתחרר לגמרי מידם, ולא התנגשו בבעיות ברחניות ובגשמיות. הרי שבשנה זו - שנת תשפ"ה, החלו שלטונות הצבא להערים קשיים גדולים מאוד ברחניות ובגשמיות לכל אלו שמנסים להשתחרר מידם. ובהרבה מקרים, שיתוף הפעולה - לא רק שאינו מביא תוצאות אלא אף עלול מאוד להסתבך על ידי זה, ה"י.

ונציג כמה דוגמאות על קצה המזלג: גם אלו שסובלים מבעיות נפשיות וכד', לוקח הרבה טירחא וזמן עד שהם משיגים את הפטור. אלו שכבר עבר תאריך גיוס שלהם ומגיעים ללשכה להסדיר מעמדם, מועברים אוטומטי לבקו"ם, והבקו"ם הוא מקום נורא ואיום ברחניות ובגשמיות. אלו שמסגירים את עצמם לשבת בכלא, סובלים יותר ברחניות וגשמיות וברוב המקרים גם אין זה עוזר להם כלל לקבל פטור.

על כל זה ועוד, תקראו בהרחבה בגליון שלפניכם, עובדות מסמרי שיער שנשמעו מפי העסקנים החשובים העוסקים במלאכת הקודש, לצד דיבורי חיזוק והתעוררות על החובה המוטלת על כל בחור ועל כל הורה לעת כזאת, לשמור צאתינו ובואינו והמשך דורותינו בקדושה ובטהרה, כרצון רביה"ק זיע"א שאנו קרואים על שמו.

קו 'כינוס החירום'

דיבורי הרבנים ואת נאומי העסקנים שנשמעו ב'כינוס החירום'

ניתן לשמוע בקו שמספרו 07.233.237.94

לאור המצב הקשה והמדאיב כל נפש, אשר המלכות הרשעה גזרה על הציבור החרדי גזירת גיוס, ובכלל זה גזרו שכל מי שאינו משתף עימם פעולה ואינו מתגייס לצבא השמד היל"ת יוצא כנגדו 'צו עיכוב יציאה מן הארץ' ואף 'צו מעצר', ודבר זה גורם לכך שרבים מאנ"ש המשתוקקים ונכספים לעלות אל הקיבוץ הגדול והקדוש באומן כמצוותו של רביז"ל זיע"א שאמר כי אין דבר גדול מזה, אינם יכולים לקיים רצונו של הצדיק ומעוכבים במניעה גדולה.

ולאור קריאתם הנרגשת והוראתם הנחרצת של מנהיגי אנ"ש שליט"א כי איסור חמור הוא לחתום על חיול לצבא הטמא וכן איסור חמור הוא להיכנס לסכנת מעצר, על אף שכנגד זה עומד דבר גדול ונעלה כזה כמו הקיבוץ הקדוש באומן; פנינו אל העוסקים במלאכת הקודש של הצלת נפשות בחורי ישראל מרדת שחת ח"ו - (המכונה) הרב צבי פריימן בכיר בארגון 'הצלה לאחים', הרב יצחק דומב יו"ר ארגון 'נותנים גב', ועו"ד שלמה חדד הי"ו הפועל לשחרורם המהיר של הנעצרים ב'עוון'

על מה נחרדו גדולי זקני אנ"ש?!

ראיון ראשוני ומרטיט עם העוסקים במלאכת הקודש עם חשיפות שאינם ידועות // מידע ועובדות מכלי ראשון // האמנם אין שום פתרונות מעשיים? // מעט מהאמת על המתרחש בכלא הצבא ובלשכות הגיוס // **מסירות נפש לקיים רצון רביה"ק ולשמור על יהדותנו בקדושה ונטהרה**

הרב צבי פריימן: כיום יש רק כלא צבאי אחד שנקרא כלא 10, כולם יודעים שכל מי שנכנס לכלא 10 ב'עוון' שלא התגייס לצבא הוא מקדש שם שמים, ושכרו הרבה מאוד. אבל מה באמת קורה בתוך אותו הכלא, זהו דבר שהציבור פחות מודע אליו, וכדאי לפרוש במעט את המתרחש באותו כלא - בכל חדר יש שבע מיטות, נמצאים שמה גויים דרוזים רוסים אתיופיים, הכלא מכיל כחמש מאות ארבעים מיטות, כמות קטנה מאוד מתוכם הם חרדים ועוד בודדים דתיים, תנסו לחשוב ולהמחיש לעצמכם עם מי יושב העצור בכלא ואיזה דיבורים הוא שומע כל היום (!). מלבד זאת בחדרים של הפלוגות יש בכל חדר טלוויזיה בה נראים דברים נוראים ביותר, ומה יעשה הבן ולא יחטא. [אמנם ישנה אפשרות ללכת לאגף הבידוד ולא לפלוגות, וכך ניצולים מכל זה, אולם רובם ככולם של העצורים החרדים אינם מחזיקים מעמד באגף הבידוד - למעט בודדים ממש כדוגמת מוסרי הנפש גיבורי החיל שנעצרו ביהוד שיושבים שם כבר כארבעים יום, כך שזהו כמעט מעבר

יציאה מהארץ', שעניינו שמאחר והבחור מבוקש לרשויות הצבא ואינו מגיע יש לעכב אותו מלצאת מהארץ, ולאחר שלא הגיע לתאריך החיול יוצא כנגדו צו מעצר, חשוב לציין כי צו מעצר יוצא רק אחרי גיל 18.

כל מי שיצא כנגדו צו 'עיכוב יציאה', מנוע מלצאת מהארץ. בשלב זה אם ינסה בכל זאת לצאת את גבולות הארץ יבלם ע"י שוטרי הגבולות, כלומר לא יתנו לו לצאת וההפסד היחיד שיהיה לו הוא כרטיס הטיסה, אולם אם בחור ינסה לצאת מהארץ לאחר 'צו מעצר' הוא נמצא בסיכון ממשי למעצר בכלא הצבאי.

אציין, כי כמובן אינני מורה מה לעשות ואינני מתייחס לנושא ההשקפתי בנידון, אלא רק מעמיד את הנתונים המשפטיים וסדר הדברים.

■ **ולמה שבחור לא ינסה לצאת על אף הסיכון במעצר, ומקסימום יישב בכלא כמה ימים.**

סירובם להתגייס לצבא ההיתוך ומייצג אותם מול הרשויות - לשמוע מפיהם על המצב החמור השורר בשטח, ומה שמעו הרבנים שמחמתו נזעקו ונחרדו כ"כ.

■ **ראשית כל ברצוננו להבין בקצרה מה הוא התהליך העובר על מקבלי צווי הגיוס ומה מעמדם ביחס ליציאה מן הארץ לבוא אל ציונו הקדוש של רבינו זיע"א באומן.**

עו"ד שלמה חדר: כל בחור מגיל 16 וחצי ומעלה מקבל זימון לצו ראשון להתייצב באחת מלשכות הגיוס [כאשר בהתייצבות זו עוברים תהליך המכונה 'קבלת פרופיל'], כאשר אינו מתייצב נשלחים אליו עוד שני זימונים נוספים - גם הם לצו ראשון, ולאחר שעובר תאריך ההתייצבות האחרון נשלחת אליו 'פקודת מעצר', המשמשת כהתראה לפני צו מעצר ולפני קבלת תאריך חיול (צו 12), ולאחר מכן מקבל צו 12 - צו חיול ללא פרופיל.

לאחר שלא התייצב בשלושת הזימונים לצו ראשון, יוצא כנגדו בדרך כלל צו 'עיכוב

■ **יצאו שמועות על כל מיני פתרונות להסרת עיכוב היציאה וצווי המעצר - הסגרה לכלא הצבאי או התחלת תהליך חיל.**

הרב יצחק דומב: כפי שכבר הזכיר ר' צבי, ההסגרה לכלא הצבאי הוא דבר חמור ביותר ומביא את עצמו בכך לידי ניסיון בידים, מלבד זאת נדגיש כי בכך הוא גורם להחמרת מצבו המשפטי - שנהפך מכאן ואילך לעריק שעונשו חמור בהרבה, וגם מכאן ואילך מטופל רק תחת הבקו"ם (בסיס קליטה ומיון), ששם קשה עוד יותר להוציא פטור. והרבה פעמים עובר מסע שכנוע ומסע שבירה נוראי בנסיון להשפיע עליו שהוא יתחיל ח"ו.

מלבד זאת חשוב לדעת כי אין בכך כל פיתרון אמיתי, גם לאחר הישיבה בכלא עדיין מחוייב הבחור בגיוס ועצם הישיבה בכלא אינה פוטרת אותו מהשירות הצבאי, מה שאומר שבדרך כלל עדיין לא יוכל לטוס לאומן.

לגבי תהליך חיל, מלבד מה שיש בכך בעיה הלכתית חמורה וכפי הורו הרבנים מנהיגי ברסלב שליט"א פה אחד שמצהיר כביכול הוא הולך להיות חייל בצבא הטמא על כל העבירות החמורות הכלולות בכך, וגם יש בכל חילול ה' עצום, (ומעולם לא שמענו על רב שמתיר את זה). אולם מלבד כל זה גם בתהליך חיל יש את הסיכונים האמורים, שמעתה ואילך נהפך להיות עריק והטיפול בו הוא אך ורק תחת הבקו"ם, ומצבו המשפטי מחמיר מאוד וכמו כן לאחריו קשה שבעתיים להשתחרר מחובת השירות.

נדגיש עוד, כי באם בעתיד ייצאו פתרונות להסדרת מעמד בני הישיבות, כמעט ואין ספק שפיתרונות אלו יכללו אך ורק את המשתמטים ולא את כל אותם עריקים שהגדרתם כבר כחיילים.

חשוב להוסיף, כי ישנם המתפתים גם לגשת אל "מי המחילה לעריקים" עליהם הכריז הצבא, בחושבם שבכך נמחקים להם ימי העריקות ויוכלו לצאת מיד לאח"מ לאומן, אולם הם שוכחים לקרוא את האותיות הקטנות, שימי העריקות נמחקים רק לאחר התחלת השירות בפועל, מה שאומר שאין חלון זמן לאחר החתימה בו יוכל לצאת מהארץ, ובנוסף כל החותם על ימי המחילה מתחייב שלא להוציא פטור במהלך 3 שנות השירות, [וגם אם היה אפשר להוציא פטור במהלך השירות, מי מוכן להיכנס למקום שיש צד שיתרגל ויסתגל אליו ויפול ויאבד שם ח"ו. הרבה נכנסו לטירונות על דעת שיוציאו פטור מתוך הצבא, ולאחר שלא הצליחו בזה מיד נשארו שם עוד ועוד לנסות אולי בכל זאת יצליחו, ובסוף אבדו רח"ל].

■ **אנו מבינים כי יש חומרה מיוחדת בהגעה לבקו"ם, ואפילו מי שמגיע להוציא פטור שם מצבו חמור יותר. במה הדבר מתבטא.**

הרב צבי פריימן: המילים 'גזירת שמד' אינם סיסמא בעלמא, אלא המציאות כפשוטה המתרחשת לנגד עינינו יום אחר יום. וכאשר מסתכלים על המתרחש בבקו"ם הם מקבלים משמעות נוראה עוד יותר. אדבר בקצרה, אולם הרבה יותר ממה שאוכל לפרט חרוט

הרב צבי פריימן: כיום יש רק לא צבאי אחד שנקרא כלל 10... מה באמת קורה בתוך הכלא - בכל חדר יש שבע מיטות, נמצאים שמה גויים דרודים רוסים או תיפיים, הכלא מכיל חמש מאות אדבעים מיטות, כמה מתוכם הם דתיים, וכלל כמה מתוכם חרדים, עם מי הוא יושב כל היום ואיזה דיבורים הוא שומע כל היום.

שונים, מאשר על בחור שנעצר מתוך רצון להצליח לצאת מהארץ שהם מבינים שיש להם עליו קלף חזק וכביכול יש לו מה להפסיד אז הם מוסיפים לחצים ושכנועים שבכדי לשכנע אותו להסכים למשהו רח"ל. את זה הם מבינים טוב - שבחור שעצרו אותו בביתו נכנס לכלא מתוך מלחמת חורמה איתם ומתוך רצון ללכת לכלא ולא לצבא, ואין מה לנסות לפתות אותו ולשכנע אותו, אבל בחור שנעצר בשדה התעופה והוא במצב שכביכול מחפש פתרון איך לצאת מהארץ, משכנעים אותו שאכן יש להם פתרון עבודה. ולצערנו שומעים כל יום על אנשים שמתפתים ומשתכנעים!.

חשוב לציין עוד, שכל מה שהזכרתי הוא לגבי הכלא הצבאי ולא לגבי הכלא האזרחי, ואשר על כן גם אין מקום לשאול איך הרבנים מורים לצאת להפגנות על אף שיש כאלו שנעצרים שם. הכלא הצבאי הוא ענין שונה לחלוטין, וביותר בחודשים האחרונים, ומחמת קדושת הדיבור והמחשבה קשה מאוד לדבר על מה שקורה שם בפנים, ועל חומרתו אנו מדברים.

בנוסף, רוב הסוהרים בכלא הצבאי הם מפקדות (סמ"לות) בחורות חילוניות צעירות ופרוצות, כאשר בתקופה האחרונה כ 80 אחוז הם מפקדות. הם אלו שמעירות את הבחורים בבוקר, אומרות לו מתי לקום ומתי לשבת, מתי הוא יכול לנח או לחטוף תנומה ומתי לא, אלו אחראיות על המסדרים של העצירים.

כמה בחור יכול להישאר קדוש וטהור אחרי כל זה, האם שווה המחיר הזה - לשהות במצב כזה עשר או עשרים יום, ולפעמים הרבה יותר. באיזו צורה יוצאים מכלא שכזה רח"ל.

כבר סיפרתי כמה פעמים, שהיה בתקופה האחרונה בכלא אברך מ'המיינסטרים', אברך חזק מאוד, וכאשר שאלו אותו על המצב בכלא הוא הגיב - 'עשרים יום בכלא זה יותר גרוע משלוש שנים בצבא'. זה לא נכון, כי הוא לא יודע מה קורה בצבא, אבל זו היא התשובה שלו. סיפרתי כבר גם מה שאמר לי אחד שעבד בכלא ומסתובב שם הרבה, הוא אמר לי 'מה שבטוח שאחד שיוצא מהכלא הצבאי הוא לא אותו בן אדם כמו שהוא נכנס!'.
■ **אנו עדים לקמפינים של היראים שנלך לכלא ולא לצבא, כיצד הנתונים המחרדים שאתם מציגים על מה שקורה בכלא הצבאי מסתדרים עם הוראת הרבנים שעדיף לשבת בכלא ולא ללכת לצבא.**

הרב צבי פריימן: כמובן שהדברים האמורים אינם סותרים כלל את הוראת מרנן ורבנן שליט"א שעדיף לשבת בכלא ולא להתגייס לצבא, הצבא גרוע הרבה יותר, אתה נמצא שם בתוך המיאוס תקופה ממושכת בהרבה ובמצב של חברים שמחדירים את הטומאה והפריצות מתוך "ידידות" וכך.

מלבד זאת, אני יכול להגיד מניסיוני כי יש סייעתא דשמיא מיוחדת לאותם שעצרו אותם, אלו לרוב מקבלים כוח לעמוד בכל זה, אלו גם לרוב נכנסים לאגף הבידוד ומצליחים הרבה יותר להחזיק שם מעמד. כמו כן אלו מקבל ליווי ועידוד ציבורי שמסיף להם חוסן נפשי מסוים ומאוד מחזק אותם ושומר עליהם. ניקח לדוגמא - שלושת גיבורי החיל שנעצרו על משמר קברי ישראל ביהוד אין מי שלא שמע עליהם, אבל האם יש משהו שיוודע כמה בחורים מחסידי ברסלב ישבו בכלא בחודש האחרון? וכמה יושבים ברגעים אלו באותו כלא ש(לא)ידוע לשמחה, אין כמעט מי שיידע לענות על כך, למרות שמדובר במספר גבוה מאוד ... בחור שנעצר בגלל שהגיע לשדה התעופה לאחר צו מעצר או מחמת שהסגיר את עצמו לכלא אף אחד לא שומע עליו, אין מי שמלווה ומעודד אותו בקריאות מאחורי חומות הכלא, ומטבע הדברים החוסן הנפשי שלו חלש בהרבה.

בחור שנעצר בביתו או שהוסגר למשטרה הצבאית כולם רועשים על כך, יש לו עידוד ותמיכה אין סופיים, בנוסף, רשויות הצבא והכלא עצמם פחות מפעילים עליו לחצים

על לוח ליבי בכאב ובדמעות.

בעבר גם מי שכבר עבר את תאריך החיול שלו, היה יכול להסדיר את ענייניו בלשכת הגיוס, אולם כיום שונו הנהלים ולרוב אלו מועברים ישר לבקו"ם. בבקו"ם עובדים מומחים שעושים הכל על מנת להביא את הבחור להתגייס בפועל, ולצורך כך מפעילים עליו מסע הפחדות קשיים בלבולים והתשות שרק מעטים יוצאים מהם ולא מתפתים.

כחלק מניסיונותיהם להשפיע על הבחור, הם מורחים את הבחור ומורטים את עצביו - לוקחים ממנו מסמכים ואומרים לו שהם בבדיקה ונותנים לו להמתין שם שעות ע"ג שעות. כמובן שההמתנה במקום מזיקה מאוד, הבחור / האברך נפגש שם במראות של פריצות והפקרות מחרידים, כאשר עצם ההמתנה במשך שעות ארוכות במקום זה יחד עם כל הסחי והמאוס של הנוער הישראלי המתגייס בוודאי מטמא ומשפיע לרעה על נפש הצעיר.

מלבד זאת, במשך שעות ההמתנה יש שנפגשים במסיתים שונים העובדים לפתות אותו להתגייס למסלול כלשהו, תוך שכנוע שכאשר יתגייס לדבר של מה בכך הוא ייפטר מכל הבלגאן והסיכונים המיותרים וכו'.

במקרים רבים - לאחר שעות רבות של מריטת עצבים, אומרים לו שעתה משלחים אותו ומזמינים אותו לתאריך אחר. לפעמים אף לא קובעים לו מועד לחזור שוב אלא אומרים לו רק שבהמשך יעדכנו אותו מתי להגיע - שזהו דבר שמכביד מאוד ומורט עצבים כשהבחור בלאו הכי מפוחד ונלחץ ממצבו (מה שמביא אותו לרצות לסיים את הסיפור כמה שיותר מהר ועלול ליפול לפיתויים).

פעמים רבות מספר ימים אחרי ששלחו אותו מהבקו"ם מקבל הבחור טלפון מהצבא שכבר למחרת הוא צריך לחזור ולהתייצב, ולפעמים מבשרים לו שיש לו תור לקב"ן, אבל כאשר מגיע בפועל הוא מתבשר שלבסוף התור התבטל ועליו להגיע בתאריך אחר. כל אלו גורמים שהבחורים פשוט נשברים נפשית, ואלו פעולות מכוונות על מנת להביא להחלטה שעדיף לו להתגייס ח"ו.

גם אחרי שכבר מקבלים קב"ן או פסיכיאטר עדיין לא נפטרים מכל זה. הקשיחות שלהם עוברת כל גבול, השפלות וצעקות על הבחור אלו דברים שבשגרה, הם עושים הכל להלחץ אותו מאוד, ואם לא די בכך אצל רבים הקב"ן קובע בהחלטה שהוא כן כשיר לשירות. אי אפשר לתאר את ה'מפח נפש' והתסכול אצל הצעיר, והתוצאות מסוכנות. בשלב זה (אחרי שסורב בקב"ן) מכריחים אותו לעבור 'שרשרת חיול' (שזה כולל לקבל מדים ותעודת חוגר, ועוד), אז מי שמסרב עובר לכלא באופן מיידי.

יתירה מכך, במקרים רבים למרות המסמכים המוכיחים שעליו לקבל פטור, כבר בהתחלה אינו מועבר כלל לקב"ן אלא מכריחים אותו לעבור שרשרת חיול ומשבצים אותו לבסיס וקובעים לו תאריך ואומרים לו במרמה שבטירונות יראה קב"ן, וכמה שנפלים בזה רח"ל ולאחר מכן כבר מסתגלים למצבם.

עו"ד שלמה חוד: לאחר שלא התייצב

בשלושת הדימונים לצו ראשון, יוצא כנגדו בדרך כלל צו עיכוב יציאה מהארץ, שעניינו שמאחר והבחור מבוקש לרשויות הצבא ואינו מגיע יש לעכב אותו מלצאת מהארץ, ולאחר שלא הגיע לתאריך החיול יוצא כנגדו צו מעצר. חשוב לציין כי צו מעצר יוצא רק אחרי גיל 18.

סיפורים כאלו שעברו תחת ידיו.

בחודשים האחרונים פעמים רבות שמעלים את הבחור בבקו"ם דבר ראשון למשפט, ושם מעמידים בפני הבחור שתי אופציות - או להיכנס לכלא או ללכת על חיול. כמה מתוכם רח"ל לא מסוגלים לחשוב על הכלא והולכים לחיול. אנו שומעים יום אחר יום סיפורים נוראיים וקורעי לב על מה המתרחש שם, בחורים שהלכו לבקו"ם אחרי שעבר תאריך החיול שלהם ונכנסו לכלא, או לחילופין שה"נפלו לצבא.

נחמד עוד - כל מי שהולך לבקו"ם ומתחיל תהליך חיול, מכאן ואילך הוא מוגדר כחייל, ואם הוא ישתמט הוא מוגדר כעריק ומצבו המשפטי חמור בהרבה, גם לגבי ענישה וגם לגבי הקושי להוציא פטור, [שכמעט ואינו מתאפשר, וגם אם ייקבע שהוא כשיר כמעט ואינו יכול לערער על כך].

■ מה כן ניתן לעשות.

הרב יצחק דומב: הרבה פעמים יש בחורים אשר לפי מצבם העכשווי יש להם פיתרון, וגם כלל העסקנים עובדים ללא הרף ומשקיעים כוחות וממון רב לפעול ע"ז להסרת כל המניעות. אולם הדבר אותו חשוב להדגיש יותר מכל הוא, כי אין להסתמך על שמועות בעלמא על כל מיני פתרונות, וגם לא על מה שהיה פעם בעבר ודברים שאחרים הצליחו לפני תקופה. הנתונים בשטח משתנים ללא הרף, ורבים וטובים נופלים לצערנו רק מחמת חוסר ידיעה ומחמת שלא התייעצו עם גורמים מוסמכים.

חשוב להתייעץ על כל דבר, ולא לעשות צעדים נמהרים ופזיזים. וכמובן, גם מי שחלילה הסתבך, שיפנה באופן מיידי לארגוני הסיוע ויקבל בעז"ה את הייעוץ המתאים ואת הליווי הנצרך בכל שלב.

יש הרבה מה להוסיף עוד, אולם זמנם של העוסקים במלאכת הקודש קצר והם ממהרים להמשיך ולפעול למען הצלת בחורי ישראל, ואנו נפרדים מהם בתפילה ותחינה לשוכן מרומים לביטול כל הגזירות, ומתוך תקווה שתעמוד לנו זכותו של רבינו לביטול כל המניעות במהרה.

הרב יצחק דומב: לגבי תהליך

חיול, מלבד מה שיש בכך בעיה הלכתית חמורה... מלבד כל זה גם בתהליך חיול יש את הסיכונים האמורים, שמעתה ואילך נהפך להיות עריק והטיפול בו הוא אך ורק תחת הבקו"ם, ומצבו המשפטי מחמיר מאוד וכמו כן כמעט ואין לו עוד את האפשרות להשתחרר מחובת השירות.

החלטות האסיפה

עם התקרב ימי ר"ה הבעל"ט, וההכנות למסע הקודש לקיבוץ בצל רביז"ל זיע"א כציווי הקדוש, ובעקבות גזירות השלטון על דרי ארה"ק להכריחם לשרת בצבאם הטמא, אשר כל איש אשר בשם ישראל יכונה יודע בנפשו האיסורים החמורים הכרוכים בזה ואכהמ"ל, נתעוררנו לבוא בדברים דלהלן היוצאים מלב קרוע ומורתח בתקווה שייכנסו אל לב כל החרד לדבר ה'.

אחרי ששלטונות הרשע גזרו ברשעותם גזירת גיוס כללית, מבלי לתת שום אפשרות להיפטר משירותם ע"י דיחוי וכיוצ"ב, ולצורך ביצוע הגזירה הם נוקטים בפעולות אכיפה וסנקציות ואף עוצרים בפועל את מי שמסרב לשרת בצבאם, וכך זוממים לכפות באונס על בני היהדות החרדית לעבור על דת של תורה.

ומאחר ואחד מפעולות הכפייה, מטילים הם 'צו מעצר' על המשתמטים, שלא לאפשר להם לצאת מגבולות הארץ, ודבר זה מונע המונים מחסידי ברסלב לקיים ציווי רביה"ק לבוא להשתתף בקיבוץ הקדוש באומן כבכל שנה ושנה, ורבים מאנ"ש בכיסופיהם לקיים ציווי רביה"ק מבקשים עצה ותחבולה לצאת מהארץ, דא עקא שיש צעדים העלולים לסכן אותם ברוחניות ובגשמיות ח"ו.

לזאת התאספו רבני וגדולי חשובי ומשפיעי אנ"ש לאסיפת חירום, לחשב לעת כזאת את הדרך ילכו בה כדרכה של תורה ואת המעשה אשר יעשון למען לא ינוח שבט הרשע על גורל הצדיקים.

ואלו הן החלטות האסיפה:

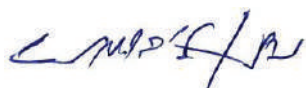
א. גזירת הגיוס - הינה גזירת שמד כפשוטו, ובוודאי לא יעלה על הדעת ליפול למלכודתם הפרוסה, ע"י הסכמה להצטרפות לאחד ממסלולי הגיוס בכל שום וחניכא דאית ליה, או לחתום על שום מסלול גיוס וחילול שהם מציעים, כולל שירות לאומי או אזרחי וכדומה, והמציאות מוכיחה מעבר לכל ספק כי צעד שכזה הינו אם לכל חטאת, ומלבד הברור והידוע לכל שאין להבטחותיהם שום שחר, הרי עצם השירות הוא חתיכא דאיסורא כפי שכבר פסקו והורו פה אחד כל גדולי ומאורי ישראל, ואין שום היתר לעשות זאת לצורך שום ענין, גדול ככל שיהיה.

ב. אם כי ידוע לכולנו גודל החיוב וההכרח לנסוע לר"ה לקיבוץ הקדוש באומן, אשר רביה"ק אמר עליו כי "אין דבר גדול מזה", אך ברור ופשוט שכל זה כשאין הדבר כרוך בעבירה על איסורי התורה, על אחת כמה וכמה באיסור חמור ונורא כזה שאין כמוהו.

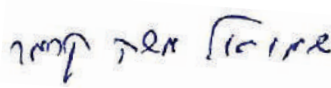
ג. על מנת להתרחק מסכנת המעצר, הכרוך בסכנות רוחניות רבות וקשות ומכשולות שאכמ"ל, יש לכל אחד ואחד להישמר בנפשו ולעשות כל טצדקי שבעולם שלא להגיע חלילה למצב של מעצר רח"ל והחכם עיניו בראשו. ופשוט שכל מי שיש עליו 'צו מעצר' בפועל לא ינסה לצאת מגבולות הארץ כיון שמכניס עצמו בסכנת מעצר והעובר על כך הרי הוא פורץ גדר ח"ו.

ד. על המחנכים והמשפיעים והרבנים מוטלת האחריות להורות לשומעי לקחם את המעשה אשר יעשון ע"פ הוראות אלו, ולעמוד על כך שלא יבואו צעירי חסידי ברסלב לפוקה ולמכשול ח"ו.

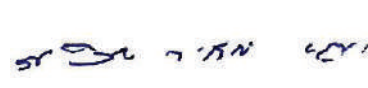
ה. זכות העמידה האיתנה על שמירת התורה בטהרתה תעמוד לנו שנוכה להתקרב לרביה"ק הננמ"ח זי"ע, ללכת בדרכיו ולשמור עצותיו הקדושים אשר על ידם נזכה לדעת את ה' ולשמור תורותיו ומצוותיו בתמימות ופשיטות, וגזירה עבדא דבטלי, ונזכה מהרה להתבשר בישועתן של ישראל, בביטול מלכות זדון מן הארץ, והתגלות מלכותו יתברך, השתא בעגלא ובזמן קריב.

נתן ליברמנט

שמואל משה קרמר

יעקב מאיר שכטער

מתוך דברי הרה"ח ר' שמ

תיקון כל העו בראש השנה

הרי כל מה שהתאספנו כאן ו
רביה"ק, כי הצמאון שישנה אצ
אל ענין רביה"ק: "דעם רעבינ'ס
הוא גדול באופן מפליא, וכמו ש
ואמר: "די וועלט וועט בענקע
בחוש, כאשר הדבר מתקיים לא
הקב"ה יעזור שיתבטלו כל הגז
שכל כך דיבר וביקש על זה ואמ
נישט פארהאנדן", וכמו שידוע
שכל יהודי שנוסע אל הרבי לרא
הרבי הרי אמר: "לא מבעיא את
כל העולם כולו" הכוונה שכל ר
של רבינו הקדוש.

יעזור ה' שיתבטלו כל המניעות
של רבינו, ולקיים רצון רבינו, וע
השלימה שגם היא תלויה בהענ
צדק במהרה בימינו אמן.

מתוך דברי הרה"ח ר' יעקב מאיר שכטער שליט"א

צריכין להיזהר מאד כשהיצר מתלבש עצמו במצוות

בוודאי הראש השנה אצל רבינו הקדוש הוא דבר נפלא מאד,
ברם צריכין לדעת שכל ענין בעבודת ה' צריכה לכך התבוננות
איך לקיימה ובאיזה אופן.

השורש של ענין רבינו הקדוש היא: האמונה בבורא עולם
והקדושה, להיות שומר הברית ולהאמין בבורא עולם במסירות
נפש ממש. וזה לעומת זה; הצבא והכלא המה טומאה והיפך
האמונה.

שמעתי לפני זמן לא רב, איך שהם מדברים רח"ל אפיקורסות
וזנות רח"ל, טומאה שאין כמוה, טמא טמא יקרא, וצריכין
להישמר מאד מהם.

במיוחד, כשהיצה"ר מתלבש את עצמו במצוות צריכין להישמר
מאד לא להיכשל בהיפך אמונה ובהיפך קדושה רח"ל, כי כך
הוא תמיד עצת הבעל דבר לעשות מסירות נפש כזה והרי הוא
ההיפך של האמונה הקדושה...

לכן ברור שמי שהוא בסיכון שיעצרו אותו בכלא הצבאי והרי
המקומות הללו מלאים בטומאה ואפיקורסות, אז לא ייסע כלל
ולא יפרוץ גדר ח"ו. ה' יעזרנו שתתבטל הגזירה ונהיה קשור עם
רבינו לעולם ועד ולקבל כל התיקונים שאנו צריכים.

מתוך דברי הרה"ח ר' נתן ליברמנש שליט"א

מי שאין ביכולתו לנסוע נחשב באמת כאילו קיים המצוה בשלימות

אנחנו, כלומר הדור המבוגר יותר עברנו שבעים שנה שלא יכולנו לנסוע לאומאן, בהתחלה עוד מפולין היו פורצי גדר עברו גבול אבל אסרו אז לעשות את זה, ידעו שזהו אי אפשר, מאז החלו להתאסף במקום מושבותם, בירושלים ובמירון.

ב"ה כהיום נפתחו הגבולות ורבים המה הנוסעים על ציונו הקדוש. אולם כעת נתגלעה בעיה חדשה שיש כאלו אברכים ובחורים שאין ביכולתם לנסוע.

צריכים על כך הרבה סבלנות, ולדעת שהרבי רואה את הכל, הוא יודע הכל, הוא זה שאמר שהוא צריך אותנו והוא היודע מה שהולך כעת עם הגזירות הנוראות ומחמת כן נבצר מאלו להגיע לשם. וכמו שאנחנו מאמינים בגדלות הדבר כשיכולים לנסוע ונוסעים במסירות נפש, כמו כן אנחנו צריכים להאמין וממש להאמין שמה שלא יכולים לנסוע זה לא ענין שיש מי שלא מרשה... אלא מן השמים מסובבים שיהיה כך, אם זה בגלל התגברות הסט"א בעקבתא דמשיחא או עניינים אחרים, עכ"פ חייבים להאמין כי מן השמים סובבו שלא יוכלו לנסוע.

אכן ההשתוקקות והרצונות שרוצים להגיע לרביה"ק, התפילות הרבות המרבים על כך, ועושים כל מה שביכולת, עד שהיו צריכים בכל מיני טצדקי לעצור שלא יעשו דברים אסורים ח"ו, **ודאי יעמוד לכל אחד ואחד שאם באמת לא יוכל לנסוע שיחשב לו ממש כאילו עשה.**

ויש לדעת, כי 'כאילו עשה' אינו דבר פשוט כלל. שכן, כשאדם עושה כל דבר שבקדושה, יתכן ויהיה מעורב בו כל מיני דברים, אבל 'כאילו עשה', זה בלי שום פלפולים, אלא כאילו קיים המצוה בשלימות! אם הוא באמת במצב שאינו יכול לנסוע הרי זה נחשב ממש כאילו עשה. **צריך להאמין שזה כאילו עשה, ואיפה שאני נמצא אני נמצא אצל הרבי עם כל התיקונים**

חזאל משה קרמר שליט"א

לם כולו תלוי הה של רבינו

הוא סביב דבר זה, לקיים רצון כל אנשי שלומינו ובכלל בעולם זאך", אל הגילוי של רבינו, הרי שהרבי כבר דיבר ע"ז שכך תהיה נאך מיר", והיום רואים זאת מט לאט הולך וחזק.

זירות, ונזכה לעשות רצון הרבי מר: "קין גרעסער'ס דערפון איז מה שמקובל מאנשי שלומינו אש השנה זהו חלק של הגאולה, גם כלומר ראש השנה שלי אלא תיקון העולם תלוי בראש השנה

ת, ויזכו כולם לפעול את הענין ווד נזכה כולנו לראות את גאולה ין של ראש השנה, בביאת גואל

הראש השנה שלי עולה על הכל!

"הראש השנה של הרבי" שבו תלוי תיקון כל העולמות, כבר עומד אחר כותלינו, כל אחד מכין את עצמו כפי כוחותיו, ב'אמירות', בתיקוני זוהר ועוד. יחד עם זאת מסיימים את ההכנות הגשמיות, את כרטיסי הטיסה והמזוודות.

בין כל אלה, ישנם בחורים ואברכים המתכוננים לעשות "מסירות נפש" של ממש, להגיע לרבינו הק', אולי לא בגופם הגשמי, אבל ברוחם, נשמתם ולבם, המה יהיו שם בכל מאודם.

לשם כך, קיימנו "רב שיח" עם שלשה מחשובי משפיעי אנ"ש: הרה"ח ר' שמעון טייכנר שליט"א, הרה"ח ר' אליהו נהרי שליט"א והרה"ח ר' שמעון צבי שפירא שליט"א, לשמוע מפיהם, כיצד היתה נראה המסירות נפש של אנ"ש במשך כל השנים למן "דעם רעבינ'ס ראש השנה" וכיצד יזכו לקיים זאת בשנה זו, כאשר המשפיעים החשובים, מרעיפים טללי חיזוק ונוחם ללבבות הרוותחים הרוצים בכל מאודם לקיים רצון רביה"ק בתמימות ובפשיטות, ולעשות רצון הבורא יתברך שמו כפי המתבקש מהם.

■ ראשית פתחנו בשאלה הבודעת לכל ברסלב'ר חסיד: הרי חונכנו כל השנים כי בשביל הראש השנה של הרבי צריכים מסירות נפש, כיצד ניתן לומר לאלו שמסובכים עם הצבא, שלא יעשו כל מה שביכולתם בשביל להגיע לרבי על ראש השנה?

ר' שמעון טייכנר: ישנו ענין יסודי, בכל דבר שאנו עושים בעבודת ה' ובכל הענין של התקרבות לרבינו הק', שכל פעולה ומעשה, הכל כאשר לכל, יביא אותנו לתכלית השלימות, ולהיות שותף להביא את כל העולם לשלימות שאין שלימות אחריו.

הקב"ה הטיל עלינו, על הכתפיים החלשים שלנו, להביא את כל מערכת העולמות לתיקונם הנצחי ע"י המעשים שלנו בעולם הגשמי.

אי לכך, בכל דבר צריכים לחשוב האם פעולה זאת מקרב אותי לתכלית הנרצה, להשי"ת ולתורתו, או ח"ו להיפך.

כך גם כשרביה"ק אמר על הראש השנה שלו: "אין דבר גדול מזה!", הרי רביה"ק הגיע לעולם בזמן כזה שנקראת "עקבתא דמשיחא", שהאמוראים אמרו עליו: "ייתי ולא אחמיניה [שהמשיח יבוא אבל אנו לא רוצים לראותו]"

אנו נמצאים בזמן הזה, שה' רוצה שנמשיך את הגילוי לתוך עשרה כתרין דמסאבותא, לתוך המקומות הכי נמוכים והכי שפלים, שכן דורנו כידוע, יותר גרוע מדור המבול ודור ההפלה.

ואנחנו המסכנים - או המאושרים, שזכינו להיות בדור הזה, להמשיך את הגילוי האלקי למקומות נמוכים אלה.

ואכן, השי"ת הקדים רפואה למכה, ושלח לנו את רבינו לעולם, לתת לנו עצות נוראים וגילויים נפלאים, כדי שנזכה לעבור על כל המהמורות האורבות לנו, ולבוא אל תיקונינו בשלימות.

וכשרבינו התבטא: "מה אומר לכם, אין דבר גדול מזה מלהיות אצלי על ראש השנה", שכן ראש השנה זה יום ההמלכה, שממליכים את הקב"ה כאן בעולם, וזה השליחות של רבינו, להמליך את ה' עלינו בכל עת ובכל מצב. לכן עיקר היום המתאים לזה הוא "ראש השנה" ודוקא במקום הכי נמוך בעולם שזה העיר אומן, כידוע מרביה"ק, דייקא שם נתאסף ונכריז "המלך" לקיים "אמרו לפני מלכויות כדי

ר' שמעון טייכנר: וכעת, שהקב"ה הביא לפני פתחינו נסיון גדול כזה, להגיע ח"ו לחשש של "לוותר על היהדות והאידישקייט", ודאי שאין זה מרצון הבורא לחשוב "אני גיבור" אני יכול לעמוד בזה, שכן יתכן והכונה היא לא לגמרי לשם שמים, אלא להראות 'כוחי ועוצם ידי' ה'.

ואליהם הקבוצה הנבחרת שנבחרתם לקיים את המסירות נפש באופן הזה אומר, דעו לכם, כי בשדה התעופה יש סכנה מוחשית ודאית. מי שהטילו עליז 'צו מעצר' בודאי יעצרו אותו שמה, כי ידוע שהם מכינים עצמם לך בכוחות מתגברים וכו'.

שתמליכוני עליכם" וכו'.

אבל צריכים לזכור, כי כל זה צריך לבוא מתוך המטרה שלשמה הגענו לעולם, להביא את מלכותו ולגלות אלוקותו בעולם.

וכעת, שהקב"ה הביא לפני פתחינו נסיון גדול כזה, להגיע ח"ו לחשש של "לוותר על היהדות והאידישקייט", ודאי שאין זה מרצון הבורא לחשוב "אני גיבור" אני יכול לעמוד בזה, שכן יתכן והכונה היא לא לגמרי לשם שמים, אלא להראות 'כוחי ועוצם ידי' ה'.

ואליהם הקבוצה הנבחרת שנבחרתם לקיים את המסירות נפש באופן הזה אומר, דעו לכם, כי בשדה התעופה יש סכנה מוחשית ודאית. מי שהטילו עליו 'צו מעצר' בודאי יעצרו אותו שמה, כי ידוע שהם מכינים עצמם לך בכוחות מתגברים וכו'.

והמצב בכלל כ"כ מסוכן, איום ונורא. כל מטרתם המה מעשה עמלק ממש לטמאות אותנו רח"ל. וברור לכל אחד, כי אסור לאדם להכניס את עצמו למקום שיתכן ותהיה לו ירידה ח"ו ברוחניות.

ויש לדעת, כי מדובר כאן ב'פסיק רישא' ודאי, ובטוח מי שחלילה ישב בכלל יום יומיים, הירידה ברוחניות תהיה איום ונורא.

ובכן, יש לדעת, כי זה הנסיון שלכם כעת; אכן אני רוצה לקיים את רצון רביה"ק, אבל אני מחזיק את עצמי לא ליפול ח"ו למקומות המסוכנים לקדושת יהדותי.

נביא בקצרה הסיפור הידוע, המובא בחובת הלבבות, שמלך ממדינה קטנה התנשא פעם בפני המלך של המדינה הגדולה, כי עבדיו לא כ"כ חכמים, והסכימו להתערב ביניהם כי המלך הגדול ישלח אליו את אחד משריו, ואם המלך הקטן יצליח להוריד לו את החולצה בפני כל הקהל, יהיו המלך הגדול וכל בני המדינה אליו לעבדים.

ואכן, המלך הגדול שלח אליו את שר התרבות שלו, והזהיר אותו כי בל יסכים בשום אופן להוריד את החולצה.

כשהגיע קיבל אותו המלך הקטן, ותוך כדי מסיבת קבלת הפנים נענה אליו, כי מרננים על המלך גדול ששלח אליו שר עם גיבנת לבזותו, וברצונו שיוריד את חולצתו להליז את הלעז שהוציא על מלכו.

כמובן שהשר זכר את אזהרת מלכו ולא הסכים לכך, אך לבסוף אחרי הרבה הפצרות ושכנועים, וכאשר הבטיח לו המלך סכום כסף אדיר לקופת המדינה שלו, הסכים והוריד במהירות את חולצתו, רק כדי לוודאות שהוא אינו גיבן כמו שריננו עליו.

כשחזר למדינתו הגדולה ולמלכו, שמח אליו מלכו מאד, בפרט כאשר הביא לו את הסכום הכסף האדיר שקיבל מאת המלך הקטן, אולם כאשר שמע באלו נסיבות קבל את הפרס הכספי, נפל על

להתחזק ולעמוד חזק נוכח גזירות השלטון, להכניס בלב את ההתרחקות לגמרי מכל הכפירה והשלטון הזה.

ר' שמעון צבי שפירא: אכן, זכינו לראות כל השנים ההכנה למסירות נפש, והמסירות נפש עצמה אצל כל אנ"ש בדורות הקודמים, כל אחד והסיפור שלו. רק נזכיר בקצרה את סבי הרה"ח ר' שמואל שפירא, שהוא היה בשנה האחרונה לחייו ונסע במסירות נפש נורא מאד.

שנים היו אומרים ליקוטי תפילות ושופכים רבבות תפילות. פשוט הרגישו, כי התיקון של כל אחד תלוי בזה, וכמו שרבינו אמר שתיקון כל העולמות תלוי בזה.

הרי ברור שרבינו היתה לו מטרה גבוהה ונשגבה בקיבוץ הזה, הרי רבינו ירד לכאן, לדורנו השפל להביא אותנו לתיקון השלם, ואנו צריכים לעשות את זה רק באמונה פשוטה כי כך הוא רצון רביה"ק.

אך צריכים לדעת, כי הדבר הזה לא פשוט כלל, אין דבר גדול מזה, ואנ"ש היה להם מסי"נ על הענין הזה. אולם כל הענין הזה, יש לדעת, אין לנו שום השגה, אבל כל תיקון בנוי בצורה הנכונה, בקדושה ובטהרה ועל פי התורה.

היו במשך השנים על כאלו שאמרו כי עושים תיקונים ע"פ עבירות ח"ו, אבל רבינו הרי הזהיר אותנו "ובלבד שלא לזוז מסעיף קטן בשו"ע!"

וגם הענין הזה, התיקון של ראש השנה, הוא רק ע"י שנקיים זאת ע"פ התורה, נזכה לתיקון זה.

כמו שכל אחד מבין, כי אי אפשר לבוא לרבינו ע"י חילול שבת ח"ו, כך אי אפשר לבוא אליו ע"י שום חשש פגם וקלקול.

וכאשר כעת מרחפת גזירת הגיוס ה"י, מי מדבר כי עצם הצבא בנוי מלכתחילה על השלשה עבירות חמורות כידוע, כפי שהם בעצמם קוראים לזה "כור ההיתוך", כל מטרתם הוא לעקירת היהדות, שהיהודי שנכנס לשם לא יישאר ביהדותו. הרי חכמים המה להרע רח"ל, ומשקיעים כל כחם בזה.

על כן צריך לדעת, כי המקום הזה מסוכן מאד ואסור להיכנס שמה, צריכים לברוח מהמקום הזה כמו מאש.

אין אף אחד שיכול להגיד: אני בחור חזק, לי זה לא יזיק. היו הרבה שאמרו את זה וכשהם רק נכנסו נעשה עימם מה

ר' שמעון צבי שפירא: הרי היו הרבה מאנ"ש שלא הפסיקו להתפלל בחייהם ולא זכו לכך, כגון ר' וועלזל חשין, ר' גדליה קעניג ועוד. וודאי שאי אפשר לומר כי לא היו בקיבוץ. אין לנו שום השגה בתיקון של רבינו, ואנו צריכים ודאי לקיים זאת בפשיטות, כשאפשר. אבל אלו שלא הרפו כל ימיהם מתפילה וכיסופים, וודאי שזכו לכך באופן שלהם. כמו שאמרנו חז"ל: ונשלמה פרים שפתינו, בתפילה הרי זה כאילו שאנו זוכים לקיים את המצוה עצמה.

אנו רואים בשנים האחרונות, כמה מלחמות מעוררת הסט"א, למנוע אותנו לבוא לרבינו.

אבל התכלית של הכל, זה הרצונות והכיסופים, כל התיקונים הוא לפי גודל החשק, כמו' בספה"ק כי עיקר החורבן הוא שהכל נעשה מלומדה. כמו שר' נתן מאריך בגודל ענין הרצון.

במיוחד הגזירה הנוראה, למנוע את בני הנעורים להגיע לרביה"ק, הרי הם שורש הכל, שמהם מתחיל הכל, ועליהם הבעל דבר גירה את כל השלטון על כל חלקיו למנוע אותם.

מאד קשה לדבר מזה, אבל כאשר זקני אנ"ש נמנו והסכימו לזה, צריכים

פניו באמרו: הרי הזהרתיך לא להסכים בשופו"א. הרי כעת כולנו אליו עבדים... כך הוא המצב בענייננו. אכן יש לנו ציווי גדול, אבל יש לנו גם ציווי גדול מאת מלכו של עולם, שלא לעבור את מצוותיו בכהוא זה.

אכן, תמיד היינו מוכנים במסירות נפש. בשנות הקורונה, ולאחריו בשנות המלחמה נסענו בדרכים ארוכים ומפותלים דרך מדינות שכנות במסירות נפש ממש. כי אכן אין דבר גדול מזה, וכל שהאדם מאמין יותר ברביה"ק כך הוא מוכן למסור יותר את הנפש ואת הנוחיות למענו.

אבל כל זה רק לא על חשבון לא תעשה שבתורה, או ח"ו לעבור על סעיף קטן בשולחן ערוך. ח"ו לעבור על מצות לא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם, או כל פגם אחר. אם הנסיעה היא רק בתנאי שניכשל בדבר אחד ח"ו, אסור לנו לעשות את זה.

ודאי שצריכים לשמוע בקול הרבי, אבל יתכן שהמעשה הזאת שהבחור או האברך יעשה בשנה זו, אין זה כי אם יצר הרע שמתלבש במצוות.

ועל האדם לחשוב: יתכן וכל התיקון שלי, זה לעמוד בנסיון הזה. ובודאי ע"י זה לבד, להימנע מלעשות פעולות שיכולות לגרום למכשול או לשבת בכלא, זוכים לאורו של רביה"ק ביתר שאת.

ר' אליהו נהרי: אכן, מצד אחד, על כל אחד לעשות כל מה שביכולתו להיות בקיבוץ הק', כמו שאמר ר' נתן, גם אילו היה הדרך מלאה סכינים היה רוחש על ידיו ועל רגליו. אבל מצד שני, יש אחריות לכל בחור, שנכנס לגוב האריות של הכלא, יכול ח"ו להיכשל באבי אבות הטומאה, ואין על זה שום ספק, כי אסור לאף אחד לחתום, אפילו רק לפנים, שהוא מוכן להתחיל ח"ו. כי זה המניעה הגדולה לביאת המשיח, שכן אין בן דוד בא עד שתכלה מלכות הזלה בישראל, והכונה על המדינה הזלה והמבוזה הזו, שלא תהיה לישראל שום ממשלה אפילו שפלה מאד, וזה בדיוק הענין זה.

אפילו אם הוא חושב שהוא יכול לשמור על עצמו, אבל הוא לוקח אחריות לכל הבחורים שיעשו כמוהו וח"ו יפלו בזה.

האמת, כי לפי גודל הענין, לפי גודל החשק ככה מתגברים המניעות, כאשר

שנעשה ה"י.

אשר על כן צריכים לברוח ולהתרחק מהמקום הזה כל מה שאפשר.

הרי ברסלב'ר חסידים רוצים להיות בר"ה אצל רבינו, אבל ברגע שיודעים שזה אסור, אין שום מצוה שיכולה לבוא בעבירה ח"ו.

■ מה תוכלו להרעיף טללי חיזוק לאלו המנועים מלהיות השנה באומן?

ר' שמעון טייכנר: לפני שלשים שנה, היה הכל סגור, לא היה שום דרך להגיע לציון רביה"ק באומן ובכלל לסתם יהודי להגיע לרוסיה.

מה עשו אנשי שלומינו? מה שעשו היהודים בפולניה לפני מלחמת העולם.

גדולי וחשובי אנ"ש ייסדו קיבוץ גדול בירושלים ובמירון, והתפללו בהתקשרות לרבינו. כאשר זקני אנ"ש השרידים מאומן מנהיגים את סדרי הקיבוץ ומשמישים בעצמם כבעלי תפילות וכו'.

כך גם, כל ההלוח ילך של ערב ר"ה וראש השנה היה במתכונת של הקיבוץ באומן. בערב ר"ה נסעו לקברי הצדיקים, למערת המכפלה ולחברון.

שכן, אם אי אפשר לנסוע ומתקבצים ביחד בהתקשרות לרבינו, ע"י זה מקיימים את רצונו, כפי האפשר, וכולנו האמנו במאה אחוז, כי בודאי יש לזה חלק בתיקון של רבינו.

כך זה נמשך שנה אחרי שנה, בהרגשה כי בודאי הנשמה של רבינו נמצאת אתנו, ויש לזה שייכות גדולה לענין שצויה רבינו להתקבץ ולהיות אצלו על ר"ה.

האמת היא, כי התעוררות שזכיתי אז, ב-19 שנים הללו, שרלוי"צ היה בעל תפילה, המתקיות שהיה, המטען הרוחני שהייתי שואב היה גדול ונורא, חייב להיות שהנשמה של הרבי היה שמה.

וברור כי זה מה שהקב"ה רוצה מאלה הבחורים והאברכים. לא ח"ו להסתובב עם האף למטה, אלא אדרבא מתוך שמחה של מצוה, להתקבץ יחד עם אנ"ש במנין הגדול, ולבוא אל התפילות בשמחה ובנעימות מתוך התקשרות לרביה"ק.

כפי שעשו אנ"ש בקיבוץ בירושלים, אחרי מוסף היתה כזו הרגשות הרוממות שזכינו להתקבץ יחד, ובמקום למחר הביתה לעשות קידוש רקדנו למשך כעשרים דקות מתוך שמחה ודביקות עצומה שזכינו להיות ר"ה אצל הרבי.

ר' אליהו נהרי: זוהי מסירות נפש האמיתית, והדבר הזה, שהוא מוסר את הדבר הכי גדול והכי חשוב אצלו, למען כבוד השי"ת, בזה בעצמו הוא עושה 'קיבוץ', שאי אפשר לתאר. ודאי כשיכולים צריכים לבוא על ציונו הק' בתמימות ופשיטות, אבל כאשר בחור או אברך חושק לבוא, והוא מוכן לעשות הכל כאשר לכל רק מנע שלא לעבור על התורה הק' ודאי שהוא ממשיך על עצמו תיקונים גדולים.

כי אנו מאמינים בני מאמינים שהכל מאתו יתברך לטובתנו, ויתכן כי רק החלק הזה - לעשות מס"נ באופן כזה חסר לתיקון נשמתי הנצחית.

זה מה שמבקשים ממנו, להאמין כי זהו רצון השי"ת והעיקר להיות תהיה בשמחה לא פחות ממה שאתה נמצא באומן.

ובעז"ה גזירה עבידא דבטלה' ובשנים הבאות, והלוואי עוד השנה, נזכה כולנו יחד להתקבץ על ציונו הקדוש באומן, עם כלליות אנ"ש בלי שום מניעות.

ר' אליהו נהרי: צריכים להאמין, כי ככל שבחור או אברך מכוון שכל מעשיו יהיו ע"פ התורה, אזי איפה שהוא עומד - הוא נמצא בקיבוץ הקדוש.

בר"ה קוראים בפרשת העקידה, תמיד אנו

מזכירים את זכות העקידה, והרי יצחק אבינו לא נשרף בכלל, אבל עצם הרצון שהוא היה מוכן להיות נשרף לכבוד שמו יתברך, זה עומד לנו לזכות לכל הדורות.

כל אחד שמקיים את רצון השי"ת, מזה בעצמו מקבל את התיקונים של ה'קיבוץ', כי בזה הוא מכניע את מלכות הרשעה.

זוהי מסירות נפש האמיתית, והדבר הזה, שהוא מוסר את הדבר הכי גדול והכי חשוב אצלו, למען כבוד השי"ת, בזה בעצמו הוא עושה 'קיבוץ', שאי אפשר לתאר. ודאי כשיכולים צריכים לבוא על ציונו הק' בתמימות ופשיטות, אבל כאשר בחור או אברך חושק לבוא, והוא מוכן לעשות הכל כאשר לכל רק מנע שלא לעבור על התורה הק' ודאי שהוא ממשיך על עצמו תיקונים גדולים.

ר' שמעון צבי שפירא: עצם הכיסופים להיות אצל רבינו, בזה לבד הוא כאילו נמצא אצל הקיבוץ.

אשר על כן, צריכים הרבה להתחזק בזה. לא להרפות מכיסופים ורצונות.

אך עיקר העיקרים הוא התפילה. להרבות בתפילות ותחנונים שיזכה לכך. ויש לדעת, כי עצם זה שזוכים להתפלל להיות באומן, הרי הוא כאילו הוא באמת נמצא שמה בקיבוץ.

הרי היו הרבה מאנ"ש שלא הפסיקו להתפלל בחייהם ולא זכו לכך, כגון ר' וועלוול חשין, ר' גדליה קעניגועוד. וודאי שאי אפשר לומר כי לא היו בקיבוץ. אין לנו שום השגה בתיקון של רבינו, ואנו צריכים ודאי לקיים זאת בפשיטות, כשאפשר. אבל אלו שלא הרפו כל ימיהם מתפילה וכיסופים, וודאי שזכו לכך באופן שלהם. כמו שאמרו חז"ל: ונשלמה פרים שפתינו, בתפילה הרי זה כאילו שאנו זוכים לקיים את המצוה עצמה.

אם ה' מנהג שבחור או אברך צריך להישאר, ח"ו להיכנס לעצבות ומרה שחורה, אלא אדרבא, בזה הוא ממליך את הקב"ה ובוזה הוא מקיים את רצונו יתברך בשלימות.

ובעז"ה נזכה בקרוב לראות בביטול כל המדינה הציונית וכל גרורותיה, ונזכה כולנו יחד לקיים רצון רביה"ק בתמימות ופשיטות, אמן.

(הרב שיח נערך ועובד מתוך שיחות שמסרו לקו "כינוס החירום")

**מהנעשה
והנשמע דבר יום
ביומו -
בכלא הצבאי,
בבקו"ם,
ובלשכות הגיוס**

סיפורים מהשטח

סיפורו של פ., אשר התוודענו אליו ממש במקרה, גם הוא מחריד כל לב. נציגי הארגון שעמדו בפתח לשכת הגיוס בתחילת חודש אב האחרון נוכחו בבחור במראה ברסלבאי מובהק המבקש להיכנס ללשכה, ונכנסו איתו בדברים לבדוק כיצד ניתן למונעו מלעשות טעויות הרות גורל. כאשר שאלו אותו על מעשיו במקום זה השיב להם 'אני כבר אבוד'. והוסיף לפרט, כי מחמת רצונו לטוס לאומן ניגש לבקו"ם, ושם התברר לו שאו שיישב בכלא או שיתחיל, ולמרבה הכאב אכן חתם על חיל והתחיל לשרת בפועל במשרד הביטחון. 'אני רוצה דבר אחד - שתעזרו לי לצאת משם' חתם בכאב.

(מנ"א פ"ה. נותנים גב)

סיפורו של ב., חסיד ברסלב שהגיע בחודש האחרון לאחר שעבר תאריך החילול שלו אל הבקו"ם, עם מסמכים המעידים על בעיה נפשית, במחשבה שע"כ יזכה בפטור המיוחד ויוכל לטוס לאומן. למעשה, העלו אותו למשפט ופסקו לו 20 יום בכלא, כאשר המסמכים שהביא משמשים כנגדו והכניסו אותו לאגף הבידוד, אזוק, עם שומר צמוד. אחרי 7 ימים בתנאים קשים הסכימו לו לפגוש רופא שאישר להעלות אותו לאגף הרגיל, אולם כמובן שגם כאשר שוחרר לבסוף מהכלא התקווה לפטור נגזזה, הוא שוחרר עם הוראה להתייצב לחילול, ולא יוכל לטוס לאומן.

(אלול פ"ה. נותנים גב)

המקרה של י.ג. גם הוא נורא ואיום, הבחור טס לאומן ובחצות נעצר, הצליח להיפטר מלשבת בכלא ע"י שטען שלא ידע על הצווים, אולם התפתה ממה ששכנעו אותו שאו שיישב בכלא או שיקבל הרבה כסף על שירות בצבא ...

(מלפני כמה חודשיים ועדיין ... נותנים גב)

ש.ב. הוא בחור מקהילת ברסלב בצפת, הגיע בתחילת חודש אלול בשנה שעברה לשדה התעופה, ונעצר. הבטיחו לו שאם יגיע להתגייס הכל יסתדר, מאז יושבים עליו גייסים מטעם הצבא, ונציגי הארגון מנסים כבר תקופה ארוכה להשפיע עליו שלא לשמוע לעצותיהם. אבל כעת הבחור מפחד מהכלא, מבולבל מאוד, ואינו יודע מה לעשות עם עצמו.

(מלפני כמה חודשיים ועדיין ... נותנים גב)

סיפורו של אברך שישב לפני כמה שבועות, אברך חזק מאוד, וכאשר שאלו אותו על המצב בכלל הוא הגיב - 'עשרים יום בכלא זה יותר גרוע משלוש שנים בצבא'. (כמובן שזה לא נכון, כי הוא לא יודע מה קורה בצבא, אבל זו היא התשובה שלו).

(הרב צבי פריימן)

סיפורו של י.ק. גם הוא קורע את הלב, הבחור מתחזק שהתקרב לרבינו, נעצר בגבולות בדרך לאומן, ישב 4.5 חודשים בכלא, ושם החליט ללכת לצבא. הוא מבין שצבא זה לא מקום אפי' לא לחילונים, אבל חושב (ליתר דיוק - משכנע את עצמו) שיוכל להשפיע משם על אחרים לחזור בתשובה ...

**(באזור חודש סיון הסתיים הסיפור רח"ל ...
נותנים גב)**

והנה סיפורו של מ. ד., אברך יקר שנעצר ובחר לשבת באגף הבידוד, ולאחר כשבועיים ביקש לעבור לפלוגות (בפקודת אביו מחמת סיבה מסויימת), אולם אחרי יומיים חזר לאגף, בטענתו שבלתי אפשרי להישאר אפי' יום אחד בחוץ ולהישאר שמור.

(מנ"א פ"ה, הצלה לאחים)

סיפור עם סוף משמח, אבל מלמד עד כמה בסיפורים אחרים הכל יכול להיגמר חלילה אחרת. זהו סיפורו של א. י., בחר 'פתוח' מאוד, שישב כבר פעמיים בכלא, ורצה להסגיר את עצמו פעם שלישית, אולם אמר לפני כן שאם אכן חוזר לכלא מוכן ללכת רק לאגף הבידוד. כאשר נשאל לסיבת הדבר, השיב ואמר כי בחר במצב שלו שיעוד מחזיק ביהדות איכשהו, אם יגיע לפלוגה זה יהיה בלתי אפשרי ... [בסוף בחר להישאר עריק ולא להגיע לכלא כלל].

(מנ"א פ"ה, הצלה לאחים)

ונחתום בסיפור מחריד, על בחור ש'רק' התייצב בלשכת הגיוס. זה הוא סיפורו של פ.א. שכאשר חזר מהלשכה סיפר לאחד מאנשי הצוות בישיבה, שתוך כדי שהותו בלשכה קראה לו חיילת לתוך חדר ודרשה ממנו להסתכל עליה, ולא הניחה לו עד שהסתכל טוב ... !
הסיפור הזה מבהיר היטב, כמה הכנה נפשית ורוחנית נצרך לבחור, לפני הגעתו ללשכת הגיוס, כדי לדעת להיכן הוא נכנס.

(אלול פ"ה, הצלה לאחים)

לצערנו ישנם עוד המון סיפורים קשים ומזעזעים, אולם את חלקם הגדול אי אפשר להעלות על גבי הכתב ולפרט מה שהיה שם (מסיבות מובנות). רבנים ומשפיעים המעוניינים לשמוע סיפורים ומידע מכלי ראשון או לאמת את פרטי הסיפורים המופיעים כאן, ניתן לפנות לארגוני הסיוע וההצלה.

בדרך לרבינו? בחזור מאומן?

אנחנו כאן בשבילך
לסיוע והדרכה ומענה בעת חירום

שלוחת ברסלב
09-3132142 < שלוחה 7

כל בחור שמסתבך ונכנס לכלא,
שיעדכן מיידי את ארגוני הסיוע.

לצערנו יש המון בחורים שנמצאים בכלא ואורך זמן רב עד
שנודע לנו על כך דבר המרחיק את שחרורם וגורם להם ח"ו לנפילות.

קמפיין "1000 תיקון הכללי"

למען שכל הבחורים ללא יוצא מן הכלל
יזכו להגיע אצל רבינו בראש השנה הבעל"ט

077-540-7916

החוברת נתנדב לזכות שכל הבחורים יזכו להגיע לרבינו הק' לראש השנה
ולזכות התורמים שיתברכו בכתיבה וחתימה טובה

כינוס חירום

בראשות הרבנים גדולי זקני אנ"ש שליט"א

למען הצלת בחורי ואברכי אנ"ש מסכנות הגיוס

הרבנים שליט"א בעת הדיונים הדרמטיים

כינוס חירום: הכינוס ההיסטורי של חסידות ברסלב וההוראות של הרבנים גדולי זקני אנ"ש שליט"א

לראשונה בהיסטוריה: עשרות ראשי קהילות, משפיעים, רבנים, דינים ומורי הוראה, משגיחי ישיבות ואנשי חינוך, מכלל קהילות הקודש של אנ"ש חסידי ברסלב על שלל גוניה, התאספו לאור קריאתם של הרבנים גדולי זקני אנ"ש; הגה"צ רבי יעקב מאיר שכטער שליט"א, הגה"צ רבי משה קרמר שליט"א, והגה"צ רבי נתן ליברמנט שליט"א, לכינוס חירום מיוחד על דבר גזירת הגיוס, ועל הניסיונות העומדים בפני בחורי ואברכי אנ"ש המשתוקקים לעלות אל הקיבוץ הקדוש באומן, כאשר רבים מהם עומדים בפני צו עיכוב יציאה מן הארץ וחלקם אף בפני סכנת מעצר באם ירצו לצאת מהארץ | באותן שעות מתכנסים הרבנים מנהיגי ברסלב ומברכים הדק היטב ואף מעלים את הדברים על התב בהוראות והנחיות ברורות את המותר והאסור לצורך הנסיעה הקדושה לקיבוץ הקדוש באומן ולכל הנוגע ליקרי אנ"ש העומדים תחת סכנת הגיוס או המעצר:

עקב הגזירות הנוראות שהטילו השלטונות ורשויות הצבא על הציבור החרדי, התכנסו ביום רביעי האחרון (ג' אלול תשפ"ה) עשרות רבות של ראשי קהילות, משפיעים, רבנים, דינים ומורי הוראה, משגיחים ואנשי חינוך, מכלל קהילות הקודש של אנ"ש חסידי ברסלב על שלל גוניה אלו נאספו מכל הארץ, לאור קריאתם של הרבנים גדולי זקני אנ"ש; **הגה"צ רבי יעקב מאיר שכטער שליט"א**, **הגה"צ רבי משה קרמר שליט"א**, **והגה"צ רבי נתן ליברמנט שליט"א**, לכינוס חירום מיוחד על דבר גזירת הגיוס המרחפת על כלל היהדות החרדית בארצה, ועל דבר הנסיונות והמניעות העומדים מחמת כך בדרכם של בחורי אנ"ש המשתוקקים לעלות אל הקיבוץ הקדוש באומן, כאשר רבים מהם עומדים בפני צו עיכוב יציאה מן הארץ וחלקם אף בפני סכנת מעצר באם ירצו לצאת מהארץ.

הכינוס המיוחד התקיים כאמור לאור הקושי הגדול העומד בשנה זו בפני הבחורים והאברכים הכוספים וחפצים לצאת למסע הקודש לקיבוץ באומן, ולאחר שנכחו ספקי ברסלב בבלבול הרב השורר בנושא, כאשר רבים וטובים מבני קהילות הקודש סבורים כי ניתן לפתור את הבעיה במגוון דרכים, אולם פעם אחר פעם מתגלה כי אין זה פתרון כי אם הגדלת הבעיה והחמרת מצבו של הבחור, מלבד מה שפעמים רבות נתקלים בדרך זו בנסיגות קשים המשפיעים על רוחו ונפשו של הבחור שכל בקשתו היתה להצליח להגיע אל הקיבוץ הקדוש באומן.

בכינוס השתתפו גם נציגים מכלל ארגוני ההצלה והסיוע העומדים בחזית המערכה להצלת בחורי ישראל מהשמד הנורא המתחולל ע"י רשויות הצבא, הלא הם הארגונים: **הצלה לאחים, נותנים גב, הפקדתי שומרים, אחים אומן, מרכז ההצלה, יד להושיע, מגן ומושיע, הוועד הפועל, משמר על נפש האומה** (קהילות החסידים), **בדרך רבותינו** (הגר"מ צדקה), **עם קדוש, ודרך תמים**. – אלו השמיעו קול זעקה על השמד המתחולל ועל הנפילות של בחורי ישראל ה"י לצבא השמד וכן לנסיגות שונים ומשונים, וכפי שנוכחים העוסקים במלאכת הקודש בארגונים אלו יום אחר יום.

בדבריהם הרחיבו נציגי ארגוני ההצלה והסיוע בפני המשתתפים על הדברים הרבים שהשתנו בהתנהלות הצבא והסכנות העצומות העומדות מחמת כך בפני בחורי ישראל בכלל ובפני בחורי קהילות אנ"ש חסידי ברסלב בפרט, מאחר והצבא אינו חוסך בפיתויים שונים המיועדים במיוחד להפיל את אותם בחורים שכל תשוקתם וחפצם להגיע אל הקיבוץ הגדול של הרבה אומן, וכפי שנראה יום אחר יום בשטח רבים חללים נופלים רח"ל ע"י שסבורים כי ביכולתם לצאת מן הארץ באופן של פתרון כזה או אחר, ולבסוף נוכחים להוותם כי רק הרעו את מצבם עשרות מונים ופעמים שנוכלאים לזמן ממושך בכלא הצבאי וגם לאח"מ

התשובה בדורנו, אשר עמד על מזימות השלטון מקום המדינה ועד היום; **הגאון ר' נחמן קעניג שליט"א** שהקריא את מכתבו של **הגה"ח ר' אפרים קעניג שליט"א** – מנהיג קהילת 'נחל נובע' צפת **והגה"ח ר' אברהם שמעון בורשטיין שליט"א**. ועוד.

תוך כדי המעמד, התנהלו דיונים דרמטיים בין הרבנים מנהיגי אנ"ש חסידי ברסלב. **הגה"צ רבי משה קרמר שליט"א** הגיע לכינוס, ולאחר כמה דקות עלה שוב למענו של **הגה"צ רבי יעקב מאיר שכטער שליט"א** שם התכנסו הרבנים **הגה"צ רבי משה קרמר** ו**הגה"צ רבי נתן ליברמנט** במשך כשלוש שעות, ועברו סעיף אחר סעיף עד שהגיעו להחלטה הסופית.

לאחר מכן במעמד רב רשם ונרא הוד נכנסו הרבנים גדולי זקני אנ"ש; **הגה"צ רבי יעקב מאיר שכטער שליט"א**, **הגה"צ רבי משה קרמר שליט"א**, **והגה"צ רבי נתן ליברמנט שליט"א** – אל אולם הכינוס, ובפניהם נקראו החלטות העצרת.

בסיום המעמד נשאו שלושת זקני אנ"ש בקול אחד דברים נוקבים שנשמעו בקשב רב ע"י כלל הנאספים, כאשר הקהל כולו יצא בתחושה כי אחריות גדולה מוטלת על כתפי כל העוסקים במלאכה להורות את בחורי ישראל כדת מה לעשות למען חלילה לא יכשלו, ובתפילה ותחינה לביטול הגזירות הקשות, שיוכלו כל בחורי ואברכי אנ"ש לעלות כבר בשנה זו לקיבוץ הגדול באומן בלא שום מניעה ועיכוב.

בכינוס השתתפו, למעלה ממאה מראשי הקהילות, גדולי המשפיעים וכלל המשגיחים וראשי החבורות מכל הארץ ומכל הזרמים של אנ"ש חסידי ברסלב; ברסלב הוותיקים, ברסלב בעלי החסידים, ברסלב הספרדים, ברסלב הלטאים, ברסלב בעלי התשובה.

העסקנים העוסקים במלאכה ביקשו למסור כי כל בחור הזקוק לסיוע והדרכה ומידע פרטי, יכול לפנות **למוקד 'הפקדתי שומרים' בטל' 09-3132142 שולוח 7** (שולוח ברסלב), בו ניתן לקבל מענה וייעוץ בהכוונת הרבנים גדולי מנהיגי ברסלב ע"י אברכים מקהילות הקודש ברסלב בכל הנוגע לנסיעה לאומן והנסיגות העומדים בדרך. כן ניתן לפנות **לשכת מידע והדרכה' שמספרו 074.7956.288** - עימם ניתן להתייעץ על כל בעיה, ובעזה"י להגיע לפתרונות נכונות. הלשכה פועלת ע"י טובי העסקנים מיקורי אנ"ש הע"י.

לא מתאפשר להם לצאת מן הארץ.

הנקודות העיקריות שהעלו העוסקים במלאכת ההצלה, הם על דבר אותם הסבורים להסגר את עצמם לכלא הצבאי או לנסות לצאת מן הארץ על דעת שאולי יעצרו בדרכם, וכן על דבר החותמים על חיל הילית בכונה להתל ברשויות ולאחמ"כ להגיש את המסמכים הנכונים, או שוקלים בדעתם לגשת בימי המחילה עליהם הכריז הצבא ולהצהיר על רצונם להתגייס, כאשר הנזקים הנגרמים מדברים אלו הינם ללא שיעור. כמו כן הזכירו בדבריהם את כל הנקודות שהשתנו גם בהתייחסות בלשכות הגיוס באופן כללי, ואשר חלקם לא נודעו עד כה בצורה מסודרת ומפורטת.

נציגי הארגונים הוסיפו וסיפרו סיפורים מחרידים מהמתחולל בשטח, והעלו בפני הנאספים כמה וכמה מקרים המטופלים על ידם של בחורים שנפלו רח"ל, למקום הגיעו גם עו"ד שלמה חדד ועו"ד איתי כהן המלווים את ארגוני ההצלה והסיוע בכל הנצרך, כאר שעו"ד חדד בהביר וחיזק את הדברים מהנקודה המשפטית.

בין הנאמרים כונד **הרה"ח (המכונה) ר' צבי פריימן שליט"א** בכיר ארגון 'הצלה לאחים' הפועל בהצלה עזרה והדרכה לאלפים מבני הישיבות ביניהם להמונים מיקורי אנ"ש להינצל מתסבוכות הגיוס, בדבריו הוא סיפר ותיאר על המתרחש בשטח ועל הייסורים הקשים של המוני בחורים אברכים נשותיהם, הוריהם ובני ביתם אותם הם עוברים מידי יום ביומו, במהלך דבריו נשבר קולו כאשר הוא משתנק כמה וכמה פעמים מבכי. הרבנים המשתתפים נדהמו לשמוע את גודל השבר וגודל הנסיגות והאפשרות ליפול ח"ו למלצעות הצבא, רבים מהם לא עמדו בכוחם ובכו יחד עימו בדמעות שליש בשומעם את הסיפורים הכואבים וזעקת הנופלים, והביעו בפני העוסקים במלאכה את צערם הרב ואת חרדתם מהשמועה הרעה שבאה לאזניהם, ואת ההבנה כי נדרשת אמירה ברורה ונחרצת בנושא זה ע"מ שלא נהיה צועקים לשעבר ח"ו.

את הכינוס כיבד בנוכחותו גם **הגאון הגדול רבי משה ברזובנסקי שליט"א** ראש ישיבת סלונים, אשר נשא דברים חמים ונלהבים במשך שעה ארוכה על דבר המערכה מול מזימות השלטון וחובת השעה בעת הזאת. כמו כן נשאו דברים נוקבים כמה ממשפעי ברסלב – **הגה"ח רבי נתן שפירא שליט"א**, אשר עמד בדבריו על הצורך להתכנס ולזעוק אל ה' בתפילה ובתחנונים לביטול כל המניעות; **הגה"ח רבי יחזקאל ששון שליט"א**, מגדולי מחזירי

קו 'כינוס החירום' את דיבורי הרבנים ואת נאומי העסקנים שנשמעו ב'כינוס החירום' ניתן יהיה לשמוע בקו שמספרו 07.233.237.94. בעזה"י החל מיום ראשון הקרוב בערב הבעל"ט.

החלטות האסיפה

בס"ד

גי אלול תשפ"ה

החלטות האסיפה

עם התקרב ימי ר"ה הבע"ט, וההכנות למסע הקודש לקיבוץ בצל רבינו זצ"ל וזע"א כציווי הקדוש, ובעקבות גזירות השלטון על דרי ארה"ק להכריחם לשרת בצבאם הטמא, אשר כל איש אשר בשם ישראל יכונה יודע בנפשו האיסורים החמורים הכרוכים בזה ואכזהמ"ל, נתעוררו לבוא בדברים דלהלן היוצאים מלב קרוע ומורתח בתקווה שייכנסו אל לב כל החרד לדבר ה'.

אחרי ששלטונות הרשע גזרו ברשעותם גזירת גיוס כללית, מבלי לתת שום אפשרות להיפטר משירותם ע"י דחייו וכיוצא"ב, ולצורך ביצוע הגזירה הם נוקטים בפעולות אכיפה וסנקציות ואף עוצרים בפועל את מי שמסרב לשרת בצבאם, וכך זוממים לכפות באונס על בני היהדות החרדית לעבור על דת של תורה.

ומאחר ואחד מפעולות הכפייה, מטילים הם 'צו מעצר' על המשתמטים, שלא לאפשר להם לצאת מגבולות הארץ, ודבר זה מונע המונים מחסידי ברסלב לקיים ציווי רביה"ק לבוא להשתתף בקיבוץ הקדוש באומן כבכל שנה ושנה, ורבים מאנשי בכיסופיהם לקיים ציווי רביה"ק מבקשים עצה ותחבולה לצאת מהארץ, דא עקא שיש צעדים העלולים לסכן אותם ברוחניות ובגשמיות ח"ו.

לואת התאספו רבני וגדולי חשובי ומשפיעי אנ"ש לאסיפת חירום, לחשב לעת כזאת את הדרך ילכו בה כדרכה של תורה ואת המעשה אשר יעשו למען לא ינוח שבט הרשע על גורל הצדיקים.

ואלו הן החלטות האסיפה:

א. גזירת הגיוס - הינה גזירת שמד כפשוטו, ובוודאי לא יעלה על הדעת ליפול למלכודתם הפרושה, ע"י הסכמה להצטרפות לאחד ממסלולי הגיוס בכל שום וחניכא דאית ליה, או לחתום על שום מסלול גיוס וחילול שהם מציעים, כולל שירות לאומי או אזרחי וכדומה, והמצאות מוכיחה מעבר לכל ספק כי צעד שכזה הינו אם לכל חטאת, ומלבד הברור והידוע לכל שאין להבטחותיהם שום שחר, הרי עצם השירות הוא חתיכא דאיסורא כפי שכבר פסקו והורו פה אחד כל גדולי ומאורי ישראל, ואין שום היתר לעשות זאת לצורך שום ענין, גדול ככל שיהיה.

ב. אם כי ידוע לכולנו גודל החיוב וההכרח לנסוע לר"ה לקיבוץ הקדוש באומן, אשר רביה"ק אמר עליו כי "אין דבר גדול מזה", אך ברור ופשוט שכל זה כשאין הדבר כרוך בעבירה על איסורי התורה, על אחת כמה וכמה באיסור חמור ונורא כזה שאין כמוהו.

ג. על מנת להתרחק מסכנת המעצר, הכרוך בסכנות רוחניות רבות וקשות ומכשולות שאכמ"ל, יש לכל אחד ואחד להישמר בנפשו ולעשות כל טעדי שבעולם שלא להגיע חלילה למצב של מעצר רח"ל והחכם עיניו בראשו. ופשוט שכל מי שיש עליו 'צו מעצר' בפועל לא ינסה לצאת מגבולות הארץ כיון שמכניס עצמו בסכנת מעצר והעובר על כך הרי הוא מורץ גדר ח"ו.

ד. על המחנכים והמשפיעים והרבנים מוטלת האחריות להורות לשומעי לקחם את המעשה אשר יעשו ע"פ הוראות אלו, ולעמוד על כך שלא יבואו צעירי חסידי ברסלב לפוקה ולמכשול ח"ו.

ה. זכות העמידה האיתנה על שמירת התורה בטהרתה תעמוד לנו שנוכה להתקרב לרביה"ק הננמ"ח זי"ע, ללכת בדרכיו ולשמור עצותיו הקדושים אשר על ידם נוכה לדעת את ה' ולשמור תורותיו ומצוותיו בתמימות ופשיטות, וגזירה עבדא דבטלי, ונוכה מהרה להתבשר בישועתן של ישראל, בביטול מלכות זדון מן הארץ, והתגלות מלכותו יתברך, השתא בעגלא ובזמן קריב.

נח ליברמנט

שמואל משה קרמר

יעקב מאיר שכתער

יום ד' שופטים פה עיר הגעגועים אומן יצ"ר
היות ומחמת היעדרותי מהארץ נבצר ממני להגיע לכינוס החירום והחשוב בראשות הרבנים גדולי זקני אנ"ש שליט"א למען הצלת בחורי ואברכי אנ"ש מסכנת הגיוס.

הנני מצטרף להוראות הברורות של הרבנים גדולי זקני אנ"ש שליט"א, וההחלטות בדבר ההתייחסות לגזירות השלטון אודות גיוס בחורי ואברכי היהדות החרדית, ואודות הזהירות בהסתבכות עם הצבא ע"י הנסיעה הקדושה לקיבוץ בימי ר"ה ואין לזוז מהם כי הם הכרעות גורליות הנוגעות לקדושת ישראל וקדושת צעירי אנ"ש חסידי ברסלב.

מי יתן ונוכה גם בשנה זו למלא פקודת קדשו של רבינו הק' לבוא אליו לר"ה, ונוכה במהרה להתבשר בביטול כל הגזירות, וכל הרשעה כולה כעשן תכלה, והתגלות מלכות שמים, עלינו ועל כל ישראל בב"א.

נח ליברמנט

